

TẬP THƠ
VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 10 - THÁNG 1, 2023

ĐÓA SEN HOA

*Ngát Thơm, Đóa đóa Sen Hoa
Dâng Hương Từ Ái! Bao la Biển, Trời
Bầu Không Tịch Tịch! Chuông lời ...
Hoa Thương Yêu Gửi Tặng Người Yêu Thơ
Quê Hương Ơi! Vẫn mong chờ,
Trời Xuân Quê Mẹ Ngâm Thơ Thanh Bình ...*

TUỆ NGA

*Mỗi bài thơ, mỗi sắc hoa
Tinh anh kết tụ trang nhà Cổ Thơ
Quê nhà nghìn dặm nước non
Văn chương chữ nghĩa vẫn còn Việt Nam
Xin Nàng Thơ lật từng trang...*

Phan Khâm

Phó Chủ Nhiệm Cothom Foundation

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

TẬP THƠ VĂN HỌC CỔ THƠM
SỐ 10 - THÁNG 1, 2023
VỚI SỰ GÓP MẶT:

4. Nguyễn Phan Ngọc An
5. Ý Anh
- 6,7,8. Trần Quốc Bảo Virginia
9. Đỗ Bình (France)
10. Mùi Quý Bồng
11. Nguyễn Vô Cùng
- 12,13. Nguyễn Thị Ngọc Dung / Vương Thanh
14. Nguyễn Thị Thanh Dương
15. Trường Đình
16. Mạc Phương Đình
17. Ngô Văn Giai
18. Đỗ Thị Minh Giang
- 19,20. Tâm Minh Ngô Tằng Giao
- 21,22. Quang Hà
23. Lý Hiểu
24. Diễm Hoa
25. Phương Hoa
26. Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa
27. Vũ Hối (1932-2022)
28. Thái Hưng Phạm Gia Hưng
29. Githéa Hoàng Hy
30. Phan Khâm
31. Hoàng Song Liêm
32. Nguyễn Phú Long/Phan Khâm
- 33,34. Tuệ Nga

35. Đăng Nguyên
36. Cao My Nhân
37. Kha Oanh / Cao My Nhân
38. Kim Oanh (Úc Châu)
39. Thanh Song Kim Phú
40. Y Thy Võ Phú
41. Nhất Phương
42. Thủy Lâm Synh
43. Hương Cau Cao Tân/ Bànng Bá Lân
44. Hạ Thái (Trần Quốc Phiệt)
- 45,46. Thanh Thanh
47. Vương Thanh
48. Nguyễn Mây Thu (France)
49. Minh Thúy Thành Nội
50. Thy Lệ Trang
51. Hoa Văn

Ảnh: Minh Châu (Virginia)

BAO GIỜ TÔI QUÊN

Tôi nhớ lại ngày tôi lên ba tuổi
Giặc Pháp bạo tàn xâm chiếm miền Nam
Máu lửa ngập trời dân chúng lầm than
Biết bao cảnh sống màn trời chiếu đất

Tôi chạy theo Cha băng qua đồn giặc
Những tiếng hét hò
hòa lẫn tiếng súng vang
Đoàng... đoàng ! ôi dòng máu đỏ tuôn tràn
Cha tôi đã mê man vì trúng đạn!

Hơn một tháng thuốc thang Cha khỏe lại
Mẹ thay Cha rông rã suốt bao ngày
Rồi dìu dắt nhau lánh nạn
Mẹ, tay dắt tay bồng
Cha, vai mang vai gánh
Băng súng đạn hàm chông
Giặc đuổi theo sau ... đạn bay tứ phía
Một vùng mịt mù chẳng thấy Cha đâu?
Sáu mẹ con tôi khóc ngất thảm sầu !!!

Trời vừa sụp tối
Giặc không còn nhìn thấy mẹ con tôi
Có lẽ Phật Trời thương tưởng
Chỉ phút giây mạng sống chẳng ai còn
Nhưng còn Cha, đang lạc chốn đầu non
Hay Cha đã ... đã không còn nữa!

Một mình thân Mẹ
Xác xơ diu dặt năm con
Sức yếu, lực tàn thân xác héo hon
Đến nửa khuya
Mẹ con đói mòn nằm lã
Bỗng tiếng thét gầm vọng đến từ xa

Sáu mẹ con như đã
Hồn bay phách lạc ...

Tiếng gầm thét càng gần
Đàn voi đã đến
Mẹ kéo lết đàn con
Vào núp kín giữa rặng nương mì
Mọi người đều nín thở
Mắt nhìn nhau như đã đứng trông
Em út tôi dù một tuổi
Nhờ ơn trên phò hộ, nó lạng thình

Đàn voi đến sát bên mình
Mẹ quỳ sụp xuống ngược nhìn trời cao
Lâm râm lời Mẹ khẩn cầu
Nhờ ơn Trời Phật nhiệm màu cứu nguy
Chị, anh tôi ôm tôi và út
Nước mắt trào tuôn ... giờ phút tử thần

Bỗng, một loạt gầm vang
Đàn voi rẽ sang ngã khác
Mẹ ôm các con giọt lệ tuôn tràn
Trời Phật đoái hoài
Cứu mạng mẹ con tôi

Một hình ảnh hãi hùng
Một linh thiêng màu nhiệm
Sẽ theo tôi ...
Đến mãi kiếp cuộc đời !!!

nguyễn phan ngọc an - 2023

Buổi sáng tháng giêng

Buổi sáng bắt đầu ngày mới và là lúc đẹp nhất trong ngày, bất cứ tháng nào, không chỉ phải là tháng giêng.

Tháng giêng đóng lại quá khứ của một năm dài và mở rộng ngày mai. Tháng giêng đến lúc này như một món quà được tặng. Tôi mở quà và chợt thấy tháng giêng sáng lóng lánh.

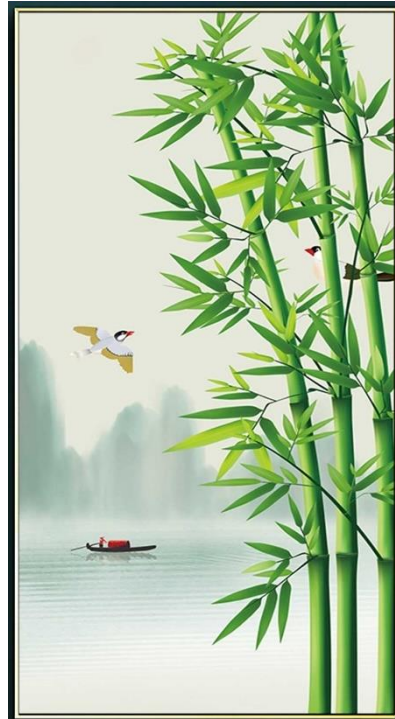
Hãy cùng tôi chào đón tháng giêng nhé.

*Buổi sáng ngời ngấm tháng giêng
Tinh khôi mây trắng rất hiền
Thênh thang cánh chim bằng gió
Nắng đùa cỏ thắm an nhiên.*

*Tháng giêng gió thổi trúc tre
Khánh vang khe khẽ sau hè
Cà-phê nhớ hương đồi núi
Thật thà chuyện kể nhau nghe.*

*Tháng giêng và Tết sắp về
Ngắm cảnh mai nhỏ chân quê
Một đóa vàng mơ hé nụ
Tựa nhau hạnh phúc cận kề.*

*Buổi sáng đọng lắng tháng giêng
Trong veo không chút muộn phiền
Bây giờ, là đây, tâm tại
Nơi này chạm đến bình yên.*

Ý Anh

Xuân Dạ Tư

春夜思

春夜客思國
自問幾年歸
聞風蕭瑟裏
感作十家詩
他鄉愁意落
看樹望月時
孤篷泊苦恨
記事翼天悲

藍源

Xuân Dạ Tư

Xuân dạ khách tư quốc
Tự vấn kỷ niên quy
Văn phong tiêu sắt lý
Cảm tác thập gia thi
Tha hương sầu ý lạc
Khán thụ vọng nguyệt thì
Cô bông bạc khổ hận
Ký sự dực thiên bi.

Lam Nguyên (1)

Bản dịch của Trần Quốc Bảo:

Tâm Sự Đêm Xuân

Đêm xuân nhớ Nước thương Quê
Biết bao giờ mới trở về cố hương
Gió nghe xiết nỗi đoạn trường
Xót xa lắng xuống từng chương thơ sầu
Mát Quê nỗi hận chìm sâu
Ngừng nhìn trăng bạc trên đầu ngọn cây
Cô đơn thuyền lạc bến này
Nỗi niềm bi phẫn dâng đầy trời cao.

Trần Quốc Bảo

Richmond, Virginia

(1) **Lam Nguyên** là Nhà Thơ lão thành, một Nhân sĩ ái quốc hiện ở thành phố Seattle, tiểu bang Washington. Ông là một trong số các thành viên của Nhóm Thơ “Tiếng Gọi Đàn/Seattle”.

ĐẮC THỌ 93

(01-01-2023)

Nay tôi đạt thọ, chín mươi ba,
Cảm tạ Thiên Ân, buổi xế tà.
Sự thể đau lòng, từng trải nghiệm,
Tình đời đứt ruột, đã kinh qua!
Thương Quê hạ bút, xem còn trẻ,
Hội hữu nâng ly, thấy chẳng già!
Vui quấy hành trang, lần xuống núi,
Túi thơ, bầu rượu với chung trà.

Trần Quốc Bảo *Richmond, Virginia*

Mừng Thương Thọ Huỳnh Trần Quốc Bảo

Họ

Mừng chúc bạn hiền tuổi chín ba,
Thế gian mưa nắng còn tà tà...
Nước non xa cách luôn thương nhớ;
Bạn hữu thân tình vẫn lại qua.
Con cháu bầy đoàn nay đã lớn;
Họ hàng nội ngoại đó chưa già.
Hữu duyên gặp gỡ nhau vui nhỉ?
Lại chuyện văn thơ với chén trà.

Nguyễn Phú Long

CHÚC MỪNG THI HUYNH TRẦN QUỐC BẢO THƯỢNG THỌ 93

Họ

Thi Huynh Quốc Bảo tuổi chín ba,
Tinh thần minh mẫn dấu xế tà
Cả đời chìm nổi trong quân ngũ,
Về già buồn nhớ chốn kinh qua.
Thơ Văn vẫn đạt như còn trẻ
Bạn Hữu xa gần trẻ lẫn già
Mọi người đều quý Thi Huynh Bảo
Kính tặng Thi Huynh rượu bánh trà.

Tâm An

Nhớ Tình Xưa

Họ

Ngày xưa Người cảm nét thu ba
Theo dáng mỹ nhân đến bóng tà
Hợp ý duyên tình vui mãi kết
Tâm đầu gia đạo đẹp cùng qua,
Vợ chồng hạnh phúc luôn thời trẻ
Con cháu hợp quần suốt tuổi già.
Hưởng thọ chín ba Người sáng khoái
Đệt thơ bên chén rượu, ly trà.

Tâm Minh

Độc Thoại

Họ

Xa lìa quê mẹ sống bôn ba,
Chẳng thể hòa chung giữa chính tà.
Đất khách bao lần băng tuyết tới,
Xứ người mấy độ nắng mưa qua.
Da mồi chen điếm, đâu thời trẻ?
Tóc bạc phơi pha, ấy thuở già!
Buông gánh tang bồng nơi quán vắng,
Tìm khuây, độc thoại chúc ly trà!

Tuệ Quang Tôn-thất Tuệ

**Cung Chúc Đại Huynh Trần Quốc Bảo
THƯỢNG ĐẠI THỌ 93 XUÂN VÀNG**

Họa

Mừng "anh chín chục cộng thêm ba"
Xuân hạ thu đông tuổi chẳng tà
Thủa trước đã từng bình loạn lạc
Thời nay đâu ngại trị can qua
Thôi thì Sinh Nhật khai niên quý
Sẽ được vinh danh vượt khách già
Cung chúc đại huynh Trần Quốc Bảo
Vạn an chén thưởng thái dương trà ...

Cao My Nhân

**Mừng Xuân Thượng Thọ 93
Thi Huynh Trần Quốc Bảo**

Họa

Thượng Thọ Thi huynh tuổi chín ba
Bình minh sáng rọi đến chiều tà
Bài thơ cảm hứng từng giây tới
Kinh kệ nguyện cầu mỗi phút qua
Chinh chiến điều linh đời lính tráng

Hòa bình an lạc tằm thân già
Nơi miền đất hứa bao trần trở
Quý Mão mừng xuân rượu, bánh, trà

Phan Khâm

**CHÚC MỪNG THƯỢNG THỌ
THI SĨ TRẦN QUỐC BẢO**

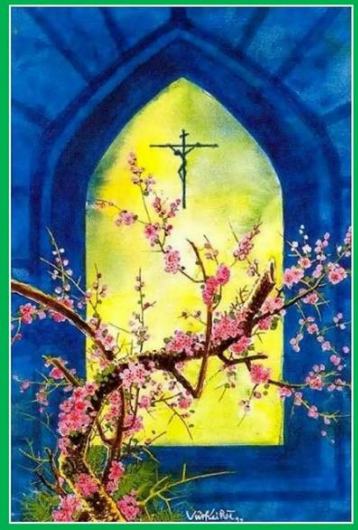
Họa

Chúc mừng Bác Bảo tuổi chín ba,
Sáng suốt tinh tường mặc xé tà
Viễn xứ an cư từng trải nghiệm
Quê nhà tao loạn đã kinh qua.
Văn Thơ sáng tác như khi trẻ,
Bạn hữu hàn huyên chẳng thấy già
Sức khỏe dồi dào nhiều Hạnh Phúc
Thân Tâm An Lạc với chung trà.

Ngọc Hạnh

ĐÊM THÁNH BUỒN

Gió hú vọng về trên tháp cổ,
Phố khuya nghiêng ngã mấy cành khô.
Giáo đường phơ phất chùm hoa tuyết,
Leo lét vàng trắng lạnh dưới hồ.
Đêm thánh, Chúa buồn trên máng cỏ
Cõi trần sao lấm cảnh âu lo!
Thế nhân hờ hững tình sương khói,
Trời đất cuồng xoay chẳng hẹn hò.
Súng nổ thật xa...miền buốt giá,
Hận thù chinh chiến mãi chưa qua!
Máu loang thế kỷ sầu giăng mắc,
Chuông đổ hồn ta chợt nhớ nhà!
Bão tố cuốn đi niềm tuyệt vọng,
Tường xiêu, dựng lại những ước mong.
Bình minh rực sáng thêm xuân mới,
Nhân loại hòa chung một tiếng lòng.

ĐỒ BÌNH

UKRAINE BẮT KHUẤT

*Ukraine nằm bên bờ Hắc hải
Đời an bình mộng thắm ban mai,
Quân xâm lược bỗng vào chiếm đóng,
Ngày yên vui thành bóng đêm dài!
Lửa rực cháy tầng lầu khu phố
Đoàn xe tăng bắn phá tiến vô.
Tiếng bom nổ, trẻ thơ kinh hãi,
Những thân người nằm chằng nạm mồ!
Chiến tranh, máu lửa quá điều linh,
Bao cảnh phân ly mất gia đình,
Đạn pháo vẫn rền trên phố tuyết
Thân phận con người kiếp phù sinh!
Chiến tranh tội ác đầy bóng tối,
Phố nát tường xiêu, đời tả tơi,
Những mảnh thịt xương vùi gạch đá
Những anh hùng cố thủ tuyết vời.
Nếu phải chết một lần cho đáng
Vì tự do hát khúc ca vang
Ukraine, những người dân bắt khuất
Nguyện hy sinh giữ nước non vàng.*

ĐỒ BÌNH

MỘNG TRĂNG ĐÀI

Gót son đỏ mộng trăng đài,
Nửa đêm chợt thức nhớ hoài dáng em.
Lả lơi trăng nấp sau rèm,
Ngả nghiêng gối mộng vẫn mềm nỗi đau.
Em về đâu? Ta về đâu?
Không dung tiềm thức dằng sầu chứa chan.
Ngày xưa ân ái hân hoan,
Giờ đây tình đã bạt ngàn gió bay.
Rượu đâu không uống mà say,
Buồn đâu cháy đỏ bàn tay u tình.
Chiếu chẵn còn thoảng hương trinh,
Vòng tay còn ấm thân hình liêu trai.
Nghe đâu khua động tiếng hài,
Bâng khuâng tưởng thấy dáng người dẫu yêu.
Trăm lần yêu, vạn lần yêu,
Si mê, đắm đuối đã nhiều đắng cay.
Nửa đời theo cánh chim bay,
Bôn ba phiêu lãng, tháng ngày héo hon.
Người yêu khi mất, khi còn,
Tình yêu lúc khuyết, lúc tròn đã quen.
Sao ta vẫn mãi sầu miên?
Vẫn nghe nhức nhối bóp nghiền trái tim?
Người đi còn biết đâu tìm,
Riêng ta bầy nổi, ba chìm thế thôi!
Trái sầu một thoáng rụng rơi,
Hồn ta chơi vơi, nửa vời ngất ngư.
Rong rêu, bụi bặm buông tù,
Chung thân em vẫn mịt mù biệt tăm.

Mùi Quý Bồng

XUÂN QUÁN TRỌ

*Chén rượu mừng xuân còn đợi đó
Tri âm gọi cửa... hay luồng gió?
Mai vàng năm ấy rụng đầy sân
Tuyết trắng bây giờ giăng kín ngõ
Hái lộc cành non lá đã khô
Xuất hành hương tốt đường chưa tỏ
Ai đem sơn phấn vẽ nàng xuân
Giữa cảnh trời đông nơi quán trọ?*

nguyễn vô cùng

TRI KỶ

Người là tri kỷ của ta đây
Dan díu bao năm vẫn ngất ngây
Sáng sớm chim ca đà đối mặt
Đêm khuya canh điếm vẫn liền tay
Lời vàng dệt gấm tâm tình cũ
Chữ ngọc thêu hoa chuyện thuở nay
Cảm tạ tấm lòng người rộng mở
Cho ta trao gửi nỗi vui đầy

Nguyễn Thị Ngọc Dung 7/2006

NGƯỜI TÌNH ĐIỆN TOÁN

Song cửa nhà anh sáng ánh đèn
Chan hòa rọi thế giới vô biên
Trăm rùng thi phú không xem hết
Vạn núi văn chương chẳng đọc nên
Phím chữ ngày đêm tay lá lướt
Trang thư sớm tối mắt triển miên
Trái tim điện toán chưa cần cố
Mở rộng vườn lòng chào đón em

Nguyễn Thị Ngọc Dung 7/2006

CẢM ƠN MÁY TÍNH

(họa ý "Người Tình Điện Toán" & "Tri Kỷ"
của nữ sĩ Nguyễn Thị Ngọc Dung)

*Cùng ta chia sẻ buồn, vui, say
Thả dòng hoài cảm theo bàn phím
Dệt khúc tình thi gửi gió mây
Dắm vòng thế giới Nam lên Bắc
Vạn áng văn chương Xưa đến Nay
Bốn biển, năm châu cùng hội ngộ
Nhạc, Thơ, Ý, Cảnh ngát quỳnh, mai.
Tri kỷ trên đời để mấy ai*

Vương Thanh

BƯỚC CHÂN HAI NGÀN

Em lần bước ngón chân sơn chập chững
Khởi cuộc đời trong tổ ấm mẹ cha
Suốt bốn mùa cây cảnh nở trăm hoa
Hà Thành đỏ cửa ngày xưa vẫn vật.

Em vui bước, gót chân non còn vấp
Bên Hồ Gươm xanh mượt mái tóc anh
Trong biển người rầm rộ loa phóng thanh
Hô khẩu hiệu tung bừng “*Ngày Cứu Quốc*”.

Em run bước ngoài đồng hoang loạn lạc
Trên đê cao cây bới vết xe tăng
Trong núi rừng rung chuyển đạn xâm lăng
Anh cầm hận trên đường đi kháng chiến.

Anh em bước qua Sông Hồng chuyển biến
Đất phù sa bồi đắp mấy ngàn năm
Thăng Long Thành hiển hách dậy tiếng tăm
Để trốn chạy cuộc đời thay hung bạo.

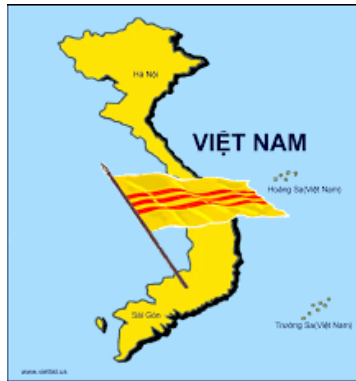
Em rộn rã những bước đời nhỏ dại
Của chim khuyên ríu rít chuyền cành tre
Của nữ sinh thả bước đếm lá me
Miền Nam ấm tuổi hoa niên rực rỡ.

Rồi đất nước đi vào cơn binh lửa
Anh cầm quân sống thác với non sông
Hàng triệu dân đã bỏ xác ruộng đồng
Bỏ tài sản, tránh bạo quyền, di tản.

Em dần bước vượt trùng khơi biển cả
Tới bến bờ tìm dân chủ tự do
Vận trí khôn thực hiện những giấc mơ
Ngẩng cao mặt dân Việt Nam hải ngoại.

Hai Ngàn năm bước đi chung nhân loại
Sang Đệ Tam thiên niên kỷ vẫn minh
Chẳng mong chi cho cuộc sống riêng mình
Vẫn cầu nguyện về quê hương đau khổ.

NGUYỄN THỊ NGỌC DUNG

NHỚ TẾT

Ai đi chợ giùm tôi ngày giáp tết?
Mua về nhà đầy ắp một mùa xuân,
Mùi tết thơm trong bó lá dong xanh,
Mùi tết ngon từng củ hành, củ kiệu.

Xa quê bao năm mà tôi vẫn đợi,
Ngày tết về vẫn nhớ phố chợ hoa,
Ai mang giùm tôi hương sắc về nhà?
Rực rỡ mai vàng chưng bên thềm cửa.

Sân nhà tôi buổi chiều đầy nắng gió,
Gió xuân về đừng làm rụng hoa bay,
Hoa rụng rồi thì cứ ở lại đây,
Dấu hoa tàn mùa xuân chưa vội héo.

Ai vừa đốt giùm tôi một tràng pháo,
Hình như trong tiếng pháo có linh hồn,
Nghe vọng về từ quá khứ thân thương,
Mùi pháo tết làm tôi buồn muốn khóc.

Ai đứng trước bàn thờ mùng một tết,
Mời ông bà đoàn tụ thấp nén hương,
Xa mà gần giữa hai cõi âm dương,
Khói hương tàn bên bình hoa vạn thọ.

Ba ngày tết ông bà về đầy đủ,
Phù hộ cháu con năm mới an lành,
Ai kiêng cữ giùm tôi lúc xuất hành,
Ra ngoài ngõ sẽ gặp nhiều may mắn.

Ngày và đêm hai phương trời xa lắm,
Khác biệt nhau
nhưng xuân ở trong lòng,
Bôn ba nhiều đời vẫn một mùa xuân,
Một quê hương.
Làm sao mà quên được.

Ai làm cỗ hóa vàng mùng bốn tết,
Đốt giấy tiền vàng mã tiễn xuân đi,
Tiễn ông bà trở về cõi bên kia,
Hương khói ấy sang bên này.
Cay mắt...

Nguyễn Thị Thanh Dương
(Jan. 28, 2019)

Anh Có Nhớ Quê Mình

mưa nhẹ rơi, tóc nghiêng bờ vai mỏng
em nhớ người ngỡ như ngày hôm qua
ánh trăng soi, lẻ loi nhìn chiếc bóng
lời sóng buồn, mằn mặn hạt phù sa

anh bỏ quê, lạc loài miền xa xứ
tiếng ru hời, ai còn nhớ quê hương
năm tháng xưa vẫn trắng hồng hoa sứ
bên bờ mương, những giàn bí yêu thương

chiều bên nương, tiếng sáo buồn ai thổi
mây xanh rêu, ngày tháng thuở hôm nào
chiếc giường tre, lời ru êm mỗi tối
mẹ cho con những ước mơ dạt dào

mỗi từng đêm, nhớ thương người ở lại
vẫn sớm hôm, vẫn nương rẫy núi đồi
gùi trên vai, mẹ đứng chờ ai mãi
đã bao ngày giọt lệ rớt trên môi

giữa núi rừng, tiếng ru hò mẹ hát
sắn ngô khoai, hạt muối mặn cõi lòng
thương bàn tay mẹ dải dầu sậy sát
nắng sạm da, từng vết cứa muối mòng

thuở hôm nào, đôi chân trần anh bước
dắt diu em trên bến chợ mùa đông
ai cứ khen, áo bà ba tha thướt
gió nghiêng vai, âu yếm gởi vào lòng

bếp lửa hồng, tay nắm tay sưởi ấm
chiều đậm đà, khô mắt và canh rau
bước tảo tần mà thương anh nhiều lắm
nhìn đất trời, nỗi nhớ vàng hoa cau

sẽ bao giờ, bóng người xưa trở lại
cho mùa xuân có chim én dịu dàng
bông súng tím, bữa cơm chiều nhớ mãi
ước nguyện xưa nào có phải muộn màng

dấu chân đi như bếp chiều nguội lạnh
ngọn nến buồn, soi bóng nhỏ lung linh
lời mẹ ru, gió đêm về hiu quạnh
anh đi xa có nhớ quê hương mình

Trường Đình UK, sương mù già 2022

- Mẹ Rẫy Nương -

chiều hôm qua, người đã xa khuất bóng
về với rừng, mẹ ngủ giấc triền miên
đêm chưa tàn, ánh trăng còn soi mộng
cánh chim bay, bụi cát đáng mẹ hiền

bên triền núi, bóng ai mướt mà gió
tuổi mây trời, mẹ đợi đưa con thơ
lá mưa rơi giữa đại ngàn hoa cỏ
tóc mẹ bay, thơm ngát buổi sương mờ

miền suối thác, con nước nào chảy mãi
núi rừng xưa, ai cất bước sớm chiều
biết tìm đâu ngày sum vầy trở lại
nỗi muộn màng bờ bến nhớ diu hiu.

Trường Đình UK, sương mù già 2022

Vòng tay mở

mùa xuân rồi nở trên cành biếc
nắng rủ đàn chim viễn xứ về
em thả nụ cười theo nỗi tiếc
thời gian gọi tím những đam mê

tưởng mai về khoác một màu hoa
em níu ngày xưa ngỡ mặn mà
gọi những lời ru về với mẹ
gọi tình ngan ngát bóng mây xa

ta giấu bàn tay nhạt nụ cười
ngày về trôi giạt những buồn vui
môi xưa còn đọng câu tâm sự
thao thức tình nhau đủ ngậm ngùi

thôi đành giấu cả vòng tay mở
giấu nốt mùa xuân với nỗi buồn
sợi tóc nhuộm xanh lời bỏ ngỡ
hỏi thăm chưa nhạt nốt mùi hương.

mạc phương đình

Người Về

*mùa xuân chợt trốn về đâu
chân chim in khoé mắt sâu dáng xưa
người về lạnh cóng giọt mưa
câu ca lữ nhịp theo mùa đông xa
nụ quỳnh chợt nở đêm qua
hương lan nổi tiếc vỡ oà gói chần
mái hiên con để thì thăm
người về nặng cả trăm năm cuộc tình
tưởng đừng gót mỗi lênh đênh
thấp lên ngọn nhớ riêng mình nổi vui
nhìn mây vẽ chút ngậm ngùi
cỏ hoa trộn giữa kiếp người phù du
bản khoăn lợi ngọc ao tù
chút khoe khoang vụng thiên thu giạt mình.*

mạc phương đình

ĐÓN XUÂN QUÝ MÃO

Tôi đón xuân này tuổi tám mươi,
Nơi quê hương mẹ thuở sinh thời.
Rước miêu vào cửa đem tài lộc,
Tống hổ về rừng hết hại đời.
Xướng họa thơ Đường mừng hội ngộ,
Giao lưu thi phú gửi nhau chơi.
Ngâm nga đối ẩm ba ngày Tết,
Cùng bạn tri âm quá tuyệt vời.

Ngô Văn Giai (Xuân Quý Mão 2023)

GIẤC MƠ HOA

*Em về trong cơn mơ
Mắt nàng xuân e lệ
Âm vang gót ngọc hài
Trên đường hoa thơ mộng*

*Nàng xuân đang tựa cửa
Ta mời nàng du xuân
Ngắm mai vàng trước ngõ
Rộn ràng niềm vui tươi*

*Mai vàng theo gió nhẹ
Lung linh chiều buông lời
Biết em còn lo sợ
Xuân đi hoa héo tươi*

*Cám ơn nàng xuân đến
Đừng lặng lẽ ra đi
Bởi thời gian không đợi
Đời xuân còn bao nhiêu?*

*Buồn len tím trong chiều
Chỉ còn lại phố hoa
Đón nàng xuân rực rỡ
Người em nhỏ phương xa...*

*Đêm nằm nghe gói mối
Bừng tỉnh giấc mơ hoa*

Ngô Văn Giai

(TRONG THI TUYỂN “CHIỀU QUÊ NGOẠI”)

Thứ Sáu Chiều Đông

Thứ sáu đông về gió hắt hiu
Đàn chim nghiêng cánh trời hoang liêu
Miên man ký ức trôi quên lãng
Diệu vợi tình xưa bóng ngả chiều.

Sương trắng điểm tô màu tóc trắng
Đường trần phiêu bạt nửa cung thương
Bay đi huyễn mộng hồn trầm lắng
Xa bến bờ mơ giấc mộng thường

Hương Cúc dịu dàng nhẹ thoáng đưa
Phải chăng thứ sáu trời đang mưa
Nghe hồn đắm ướt mờ nhân ảnh
Ẩn hiện xa vời đôi mắt xưa.

Tình thơ thứ sáu nhiều lưu luyến
Dấu vết chuyện tình mãi khắc ghi
Làn tóc dài bay tà áo quyện
Trúc mai chẳng trọn nhớ Xuân thì.

Minh Giang

Tình người Phố Núi

*Đà Lạt mộng mơ đẹp tuyệt vời
Thương về đồi núi khuất trùng khơi,
Trao niềm nhung nhớ theo mây nổi
Buông nổi ngậm ngùi với lá rơi
Văng vẳng tiếng xưa nguồn thác bạc
Chập chờn dáng cũ rặng đào tươi
Chất chồng kỷ niệm lòng ly khách
Cho gửi chút tình Phố Núi ơi!*

Tâm Minh Ngô Tằng Giao

CHRISTMAS LOVE

At Christmastime I think of all the gifts
That bring me great delight and sweet surprise,
But nothing in this world can bring such joy
As you do, when you look into my eyes.
And when I contemplate what Christmas means,
The caring and the giving -- I confess,
You've given me the things I want the most:
Your love, your touch, your kiss, your warm
caress.
The Christmas tree reminds me, with its lights
That just the thought of you sets me aglow;
You light me up from deep within my heart,
Because I cherish you, and love you so.
With you it's Christmas all the time, sweetheart.
I treasure every hour and every minute.
Your love is all I'll ever want because,
My life is so fulfilling with you in it.

By **Joanna Fuchs**

TÌNH YÊU MÙA GIÁNG SINH

*Hàng năm tới lễ Giáng Sinh
Em thường nghĩ tới quà mình được trao
Khiến em vui sướng biết bao
Ngạc nhiên thích thú từ lâu nay rồi
Tuy nhiên quà thực trên đời
Không gì mang lại nguồn vui dạt dào
Hơn tình anh tặng ngọt ngào
Khi anh âu yếm nhìn vào mắt em.
Giáng Sinh ý nghĩa vô biên
Em từng nghĩ tới những niềm thương yêu
Chăm lo, săn sóc, nuông chiều
Nhưng em thú thật bao điều cầu mong
Anh tặng, em đã thoả lòng:
Nào tình yêu chất ngất từng trời xanh
Vòng tay ve vuốt chân thành
Nụ hôn say đắm, lời tình dịu êm.
Cây Giáng Sinh rực ánh đèn
Lại khơi kỷ niệm khiến em bồi hồi
Nhớ về anh mãi khôn nguôi
Lòng em thắm sắc rạng ngời đẹp thêm
Anh khơi rực rỡ trong em
Tận cùng tâm khảm sáng lên tuyệt vời
Vi em yêu mãi anh thôi
Tình yêu chan chứa trùng khơi mặn mà.
Với anh thời khắc thăng hoa
Tháng ngày luân chuyển luôn là Giáng Sinh
Tâm em trân quý thật tình
Từng giờ từng phút đôi mình bên nhau
Tình anh chan chứa từ lâu
Em cho là đủ, mong cầu chi thêm
Có anh quả thật thần tiên
Đời em trọn vẹn trong thiên đường tình.*

Tâm Minh Ngô Tăng Giao

(chuyển ngữ)

Winter's Coming

The trees along the road,
no longer have their gold shirts.
Oh! a heartless wind
with a lot of chills that blew away autumnal dreams!
Denuded the trees of their garments
in a whirlwind, of a sudden

Now is the moment of seasons turning,
the bare twigs in dew are trembling
Hands by hands with skinny fingers
seem to be reaching higher than ever
grabbing back what they've just lost.
However, the fall has gone. It's obvious!

The dreary scene has been touching me!
Feel pity for naked, bathing mist trees.
Oh Trees, you need not say anything.
Deeply, I see what you mean.
Similarly, I love those days
with the warm, silk-like sunshine.
Sympathy I'd like to share with you.
There's nothing else that I can do.

Look! Fog converges, layer then layer ...
Cloud is darker and darker
No wonder, heavy rain will come
to wash out the tracks of Autumn.
Now the cold wind is whispering through leafless trees.
The winter is coming, gloomily!...

Quang Hà

Mùa Đông Trời

*Bên đường trơ trụi hàng cây
Tìm đâu chiếc áo vàng bay mất rồi
Gió vô tình lấm gió ơi
Đem chi giá lạnh lấp trời mộng mơ
Sau cơn lốc cuốn bất ngờ
Lá tan tác lá, cành xơ xác cành*

*Sang mùa ai có băng khuâng
Thương cây lỏa thể ướt đầm giọt sương
Tay gầy run, ngón cao vươn
Như đang níu lại thiên đường mới xa
Nàng thu vừa trở gót ngà
Thoắt đi về phía trời xa... thật rồi!*

*Dù cây không nói nên lời
Mà trong sâu thẳm có người sốt chia
Đâu rồi tháng nọ ngày kia
Đâu rồi nắng lụa vàng tía, đâu rồi!
Phút giây lòng những bồi hồi
Chừng như đánh mất một thời hoàng kim...*

*Nhìn kia, lớp lớp sương chìm
Nhìn kia, vẩn vủ mây nghìn nghịt lên
Chiều nay mưa đến, dĩ nhiên
Dấu Thu nước cuốn về miền hư vô
Vi vèo gió rít cành khô
Mùa đông lại đến... sầu tồ tháng ngày!...*

Quang Hà

Họp Mặt Mừng Xuân

Mừng người Quảng Trị sống tha phương
Họp mặt nghinh xuân tại lễ đường
Nặng gánh ân tình yêu Tổ quốc
Bồi hồi tâm sự nhớ quê hương
Muôn dân mong được đời an lạc
Đất nước cầu không cảnh nhiễu nhương
Hẹn bạn một ngày đầy nắng đẹp
Quay về thăm lại chốn thân thương.

Lý Hiểu

XUÂN- MƯA THĂM THÀNH CỔ

*Đợi mãi em về đọc lại thơ
Ngày xanh bút tích chữ phai mờ
Nhìn tranh mai thắm màu loang lổ
Ngắm ảnh bướm vàng cánh xác xơ*

*Chim bỏ rừng xưa thương nhớ cội
Thuyền lìa sông cũ luyến lưu bờ
Đêm xuân mưa viếng thăm thành cổ
Thánh thốt giọt buồn đổ giấc mơ*

Lý Hiểu

(Bonne Fin d'Année, Meilleurs Vœux pour 2022)

MON HIVER SI DOUX...

Mon hiver si doux

Je sais que ta vie a changé

Ecoute ces branches de houx

Qui voudraient te confesser.

Mon hiver si doux

Avec to manteau de neige

Je pense à toi depuis ce jour

Oh, je voudrais que tu reviennes.

Noël... Noël...

Ces enfants sont nés dans ce monde

Car ils vont s'aimer dans tes bras,

C'est en toi qu'ils se souviennent....

Noël... Noël...

Parle - moi de tes enfants égarés

Qui souffrent de ton indifférence,

C'est toi qu'ils attendent...

Mon hiver si doux

Je sais que tu regrettes déjà

Pour tout l'amour que j'ai pour toi,

Ne me laisse pas seule désormais.

Virginia, 11/02/2014

Diễm Hoa

XUÂN CỎ THƠM

XUÂN CỎ THƠM tràn ngập sắc hoa
XUÂN mong hạnh phúc đến muôn nhà
XUÂN đưa tiễn HỒ, bần ra cửa
XUÂN đón chào MIÊU, lộc đáo gia
XUÂN đến vẫn thơ tràn gió lướt
XUÂN sang thi phú trải mây hoà
XUÂN nay cầu chúc toàn nhân loại
XUÂN QUÝ MÃO về rộn tiếng ca

Phương Hoa – 12/23, 2022

TÂN NIÊN CẢM TÁC

*Tân Niên Quý Mão đón mừng
Nơi đây cây cỏ tung bừng sắc Xuân
Dạt dào nổi nhớ trào dâng
Quê hương vạn dặm muôn phần xót xa
Vườn xưa cúc có trở hoa?
Chòm tre khóm trúc còn hoà bóng xanh?
Ao sen nước vẫn trong lành?
Chim quyên cùng hát trên cành sớm mai?*

*Nhớ hoài tiếng sáo xa bay
Dòng sông hiền chảy miệt mài sóng êm
Giao Thừa trần trọc tròn đêm
Xuân xưa pháo rộn bên thềm trẻ vui
Xuân nay ly xứ ngậm ngùi
Nhớ sao là nhớ quê tôi đắm tình
Chúc Xuân quê Mẹ an bình
Châu về hiệp phố ta mình nâng ly.*

Phương Hoa - Xuân Quý Mão, 2023

ĐƯỜNG HOA

Ngày của ngày Xuân đêm của Đông
Lạnh còn lảng vảng ở quanh phòng
Tôi ngồi viết nốt câu thơ mới
Gác bút trùm chăn ấm chỗ nằm

Mưa của Đông tàn mưa tí tê
Tôi tìm giấc ngủ giấc chưa về
Nghiêng bờ vai nhớ qua bờ nhớ
Mưa cứ rơi đều quá nửa khuya

Đêm yên tĩnh quá không sao ngủ
Chờ tiếng côn trùng hát giữa đêm
Đợi gió thổi về qua khe cửa
Ru giấc mơ nồng trọn giấc êm

Là những đêm dài khi trở trần
Tôi nghe hồn phách chợt đi hoang
Về miền xa ấy nơi xa ấy
Có bóng người tình tôi đợi mong

Đông đã sắp tàn Xuân sẽ đến
Tay trong tay dạo dưới đường hoa
Ngắm hoa đua nở hồn xuân nở
Hừng một góc trời mộng dưới hoa

Ngày của tiết Xuân đêm tiết Đông
Mai này vui đón người xa xăm
Chung đôi cùng viết câu thơ mới
Một chữ ân tình Tây với Đông

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa 02/10/2022

CỐI MUÔN TRÙNG

Thơ tôi từ cội muôn trùng
Hồn thơ cứ bước tang bồng xứ thơ
Ngày mưa mưa gió gió mùa
Đường sương lối tuyết ao thơ bạc màu

Đời về đâu tuổi về đâu?
Mốt mai rồi cũng tới cầu tử sinh
Nhìn sau lưng bóng đuổi hình
Mới hay nắng đã vàng sân xế tà

Nắm buông buông nắm cũng là
Đôi bàn tay trắng xoa xoa mắt còn
Thơ còn non mộng còn son
Trăng bao nhiêu tuổi vẫn tròn vẫn vơi

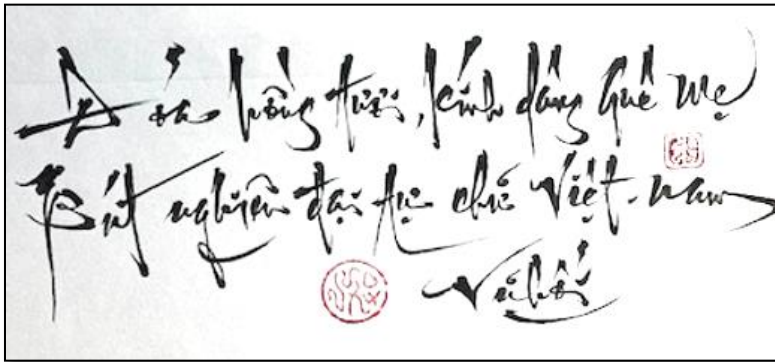
Nhặt lên từng mảnh tuổi đời
Nhìn trong hiu quạnh rã rời quạnh hiu
Sương sương sáng mưa mưa chiều
Bồn mùa cây lá xiêu xiêu bóng đời

Mời anh viết áng thơ vui
Mơ tình tri kỷ hẹn lời trăm năm
Mối tình thơ một chỗ nằm
Ôm bàn tay giấc mơ thắm đầy tay

Thơ tôi riêng cội thơ này
Viết trang thơ đẹp cho đầy chữ yêu
Ngày mưa mưa lạnh lạnh nhiều
Khơi hồng bếp sưởi thơ yêu ấm tình

Thảo Chi Bùi Mỹ Hoa 02/16/2022

Thơ & Tranh: **VŨ HỐI** (1932-2022)

Vui Xuân

Đón mừng Xuân với ước ao
Trở về trường cũ năm nao Thầy Trò
Xuân xưa làm kẻ đưa đò
Sớm trưa lèo lái đưa Trò qua sông!

Đất Trời biển học mệnh mông
Bảng đen bụi phấn cố công nhiệt tình!
Ước mong Xuân mới an bình
Con người ta sống với tình yêu thương?

Qua đi Đại dịch nhiều nhưong!
Bạn xưa Trò cũ hiện đương nơi nào?
Nhớ nhung tác dạ cồn cào!
Ước mơ sống lại thuở nào bên nhau?

Thời gian thấm thoát qua mau!
Tuổi U chín chục Xuân sau thêm già!
Tình Xuân vui mãi đậm đà!
Hẹn vui Xuân mới thường trà ngắm hoa.

Thái Hưng/PGH

Lake Tahoe Tuyết Nhỏ

Bồn bề trắng toát tuyết rơi bay,
Lãng tử về đâu lúc cuối ngày!
Núi lạnh đón băng che mồm xám,
Rừng thông ôm tuyết phủ cành gầy.
Con đường quanh quẹo mưa nhòa xóa,
Cảnh vật ngỡ ngàng tuyết tỏa vây.
Đơn lạnh lòng sao nghe trống vắng,
Tahoe, ngoại xứ nhớ thương đầy.

Tahoe ngoại xứ nhớ thương đầy,
Nhớ cảnh, nhớ người, nhớ bữa vây.
Nhớ mái nhà xưa vương khói xám,
Nhớ người em mộng thoáng vai gầy.
Nhớ con đường cũ chân sơn bước,
Nhớ bến đò xưa tóc liễu bay...
Nhìn tuyết chơi vui mờ phố lạnh,
Tâm tư buốt giá gió chiều lay.

Githéa, Hoàng Hy

Vai Hạc

*Vấn đôi vai hạc, dáng mong manh,
Như một cành lan tựa bức tranh.
Khoé lệ mắt buồn xa vội vội,
Hàng mi cong uốn sáng long lanh.
Tóc che vàng trán đan mơ ước,
Môi hé nụ cười dẹt tuổi xanh.
Muốn nói ngàn lời nhưng nghẹn tiếng,
Vì ai ngà ngọc quá trong lành.*

Githéa, Hoàng Hy

Tưởng nhớ Thi Hoa Gia VŨ HỒI (1932-2022)

Đến hôm nay, THS Vũ Hồi ra đi 4 tháng rồi (8/19/2022). Không còn Người ngồi viết Thư họa đón Tết Mừng Xuân Quý Mão và mãi mãi mai sau.
Xin ghi lại đây, Trang Thư Họa với 4 câu thơ:

NỤ CƯỜI CHIỀU 30 TẾT

Cho tôi mượn đỡ nụ cười
Chiều ba mươi Tết gửi người đã đoan
Xuân về nơi cõi trần gian
Xin quên giây phút thở than cuộc đời.

Phan Khâm

chiều sơn thôn

*Mây vẫn bay trên đầu núi cũ
Chiều âm vang mấy điệu khèn xa.
Bản làng hiu hắt trong sương lạnh,
Sợi khói bay vương mấy nếp nhà.*

*Tháp thoáng cây xanh, mờ bụi đô
Áo chàm sơn nữ lối quanh co,
Lá rừng che khuất vầng trăng tỏ?
Đá dựng nghìn năm vách núi xưa.*

*Nắng tắt non đoài đêm biển mực
Sao trời lấp ló, cọp gấm vang
Đâu đây suối hát lời ma nữ,
Vực thẳm còn tru ngọn gió ngàn.*

*Lửa bập bùng reo, đốt xác ngày
Tiếng cồng mê đắm rượu cần say
Hồn ta bỗng nhập làm ma xó,
Ai đếm giùm ta tuổi đá này?*

*Trường Sơn rừng thẳm dấu chưa mờ
Gai sắc chân mòn, tóc bạc phơ
Lối cũ vẫn hai triền giốc ngược
Ôm gùi, ai đừng khóc ngu ngờ!*

Pleiku 1965

HOÀNG SONG LIÊM

HOA ĐÀO NĂM NGOÀI

“Mỗi năm hoa đào nở”
Em mang bánh chưng xanh
Miệng cười hai má đỏ
Trên đường ghé thăm anh

Tám bánh thơm mùi nếp
Gói ghém chút lòng son
Nguyên Đán tình thật đẹp
Mai sau khéo vuông tròn

Tiến em ra cuối ngõ
Hẹn gặp lại đầu xuân
Bên gốc đào từ đó
Không ngờ biệt cố nhân

Tết về hoa lại nở
Sao tưởng mãi xuân qua
Cổng khép nào ai mở
Theo chồng em đi xa

Nguyễn Phú Long

HOA ĐÀO HOA MAI

Họạ

“Mỗi năm hoa đào nở”
Em hát “Vọng Ngày Xanh”
Nhìn hai câu đối đỏ
Vô vàn nhớ tới anh

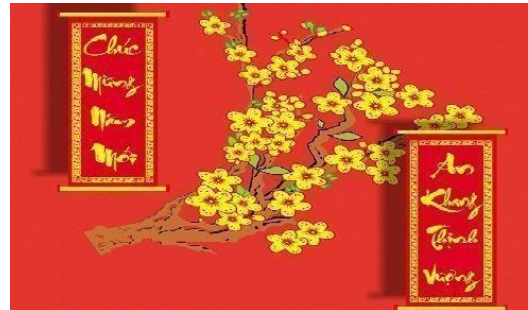
Em con nhà nề nếp
Vẫn một lòng sắt son
Cái nét và cái đẹp
Làm sao gói cho tròn

Hoa mai vàng trước ngõ
Trời đất đã vào xuân
Anh ơi từ dạo đó
Giữ bụi đường chinh nhân

Bao nhiêu mùa hoa nở
Thời gian đã trôi qua
Phong thư nào không mở
Tưởng như gần chưa xa

Lại đến mùa hoa nở
Sao lòng mãi băng khuâng
Đâu là tình muôn thuở
Đâu là chốn nương thân

Phan Khâm

AI TRẢI NIỀM RIÊNG, VỚI CỎ HOA

Nghe Hoa, Gọi Nắng! Mở Trời Xuân,
Xao xuyên chiều đi bước lặng thềm
Có tiếng Gió đùa bên dậu Trúc
Và Bài Thơ máng dậu Tầm Xuân

Mênh mang khói sóng phủ giang hà
Mây trắng đầy trời Mây trắng qua
Đào nở viễn phương mơ xóm cũ
Cúc vàng phổ lạ nhớ quê xa!

U hoài! Tiếng Quốc... Sầu Vong Quốc!
Thao thức ...Niềm Riêng! Đồi Cỏ Hoa...
Ai Gọi Hồn Quê! Mùa Cỏ Điện!
Vẫn Nghe Sóng Dội Giữa Mùa Hoa...

Tuệ Nga

Tháng Chạp Miền Tây Bắc,
Oregon, 12/21/ 2022

XUÂN HỒNG BÉ HÁT ĐẠO CA

MỪNG XUÂN VẠN PHÚC TƯƠI HOA
Dễ Thương MÈO Nhỏ Thướt tha Áo Vàng
Thưa, Lời: KÍNH CHÚC NHÂN GIAN!
MỪNG XUÂN QUÝ MÃO!
HÂN HOAN MUÔN NHÀ!

XUÂN HỒNG! BÉ HÁT ĐẠO CA,
AN BÌNH THẾ GIỚI!
XUÂN HOA TUYỆT VỜ!!
Rừng Mai Trắng! Cánh Tinh Khôi,
Ngát Hương Từ Ái! Thành Thơi Xuân Hồng!

NẮNG TƠ VÀNG ... NẮNG MÊNH MÔNG ...
HƯƠNG THƠ! VỊ ĐẠO!
SÁNG DÒNG KHÔI NGUYỄN ...

Tuệ Nga

Oregon, Miền Tây Bắc,
Ngày 1 Tháng 1 Năm 2023

MƯA ẢO GIÁC

*Cơn Mưa Ảo Giác sớm nay
Trầm hương lắng lắng ... Mưa đầy hư không,
Ơi, Mưa Ảo Giác! bênh bồng
Sợi đăn tơ, sợi Mưa Hồng! loi loi ...*

*Mưa Rơi ... Trên nhánh sông đời
Giọt Hồng tươi thắm! Tiếng Cười trẻ thơ ...
Mưa Hồng. Sợi nhỏ ... Mưa thưa!
Mưa Giăng Phớ Nhớ! Đôi Bờ Thờì Không!*

*Mưa rơi ... từng giọt Mưa Hồng!
Giọt lung linh! giọt nhẹ bồng! Chiêm Bao ...
Giọt rơi, trên lá Trúc Đào,
Giọt tâm tình! Giọt hanh hao... Phận Người!*

*Chỉ là Mưa Ảo mà thôi ...
Bâng khuâng ... ơi, Giọt Mưa Đồi! Lênh đênh...
Chiều trên Phố Vắng! Hỏi mình!
Chiêm Bao! Ảo Giác! Cuối Ghềnh Phù Du ...*

Tuệ Nga

Thư pháp: **Vũ Hối**

CHÚC NĂM MỚI

*Năm mới người thêm mới với năm
Chúc chư văn hữu thọ hơn trăm
Tài danh sự nghiệp luôn bền vững
Bệnh tật xa rời chẳng đến thăm
Thi phú dồi dào như mộng tưởng
Văn chương hoàn mỹ tựa trăng rằm
Cháu con đoàn tụ nhà êm ấm
Phước đức vương tròn đẹp tiếng tăm.*

Maryland, Năm Mới 2023

Đặng Nguyên

TÌNH THƠ MÙA XUÂN

Thôi rồi, ta lỡ yêu nhau
Khiến mây trên núi rớt nhào xuống sông
Khiến trăng tây lạc trời đông
Bình minh tới sớm mênh mông nắng vàng

Cây đang rụng lá điêu tàn
Bống xuân tới điểm vạn ngàn sắc hoa
Thôi rồi quên bằng ai xa
Chỉ còn sương khói phủ ta với người

Chim không kịp hót lên lời
Thầm thì như thể tuyệt vời khúc ru
Thế là bướm cũng phiêu du
Rời mau kén mộng ươm mơ qua rèm

Để rồi nhưng nhớ nhau thêm
Làm mưa lặng lẽ êm đêm nhẹ rơi
Vô cùng huyền hoặc xuân ơi
Chất chiu vẫn điệu suốt đời thiết tha...

CAO MỸ NHÂN

XUÂN VIỄN CẢM

Rủ nhau lên núi ngắm hoa
Mừng xuân xem thử sơn hà đổi thay
Vàng mai rục rở nơi này
Sắc hoàng kim đã chứa đầy nắng hanh

Bống nghe tiếng chim vàng anh
Từ khi nắng phủ quách thành đẹp xuân
Nhưng vì đất nước trầm luân
Ngó cờ bay bống băng khuâng nhớ về

Biết anh giữ vẹn nguyện thề
Thân lưu vong, chí cận kề quê hương
Muôn xa ngàn nẻo tha phương
Hồn mang khí phách sa trường phục hưng

Đặng sơn ngó xuống đại dương
Muôn trùng sóng nổi mở đường tiến lên
Biển ôm tâm sự cuồng điên
Hồn thiêng sông núi đôi miền xót đau ...

CAO MỸ NHÂN

Tết Quý Mão

Vui mừng đón, Quý Mão Tân Niên,
Mong Thế Giới mau được ổn yên
Cọp dữ, hung hăng, lui khuất dạng
Mèo hiền, thân thiện, tiến ngay lên.
Nước Nga ngưng ý đi xâm chiếm
Người xứ Ukraine hạnh phúc liền
Tết đến, cầu "Quê Việt Hoán Chuyển,
Cộng Hòa Chế Độ," thỏa tâm nguyện.

KHA OANH (Oanh Nguyễn)

Đón Tết Quý Mão

Họa

*Cô Mèo đứng đỉnh giữa giao niên
Cầu chúc năm châu được tịnh yên
Thế giới không lo lương thực hết
Địa cầu khỏi sợ bạc vàng lên
Đông tây biển rộng mơ cầu nối
Nam bắc trời cao mộng đất liền
Quang phục quê hương xuân Quý Mão
Lưu vong cung kính đốt hương nguyện ...*

CAO MỸ NHÂN / Hawthorne 16-12-2022

Lời Nguyên Cầu Nửa Đêm

Lại thêm một Giáng Sinh về
Lòng con bất ổn nặng nề vương mang
Bóng đêm bao phủ trần gian
Nguyên xin Chúa xót thương ban ân lành
Hy vọng trời sáng trong xanh
Nguồn vui sức sống bao quanh địa cầu
Tạ Ơn Thiên Chúa nhiệm màu
Cho con trút sạch gánh sầu bi ai
Amen!

Thơ & Ảnh: **Kim Oanh**

*(Nhà Thờ Chánh Tòa St Patrick's
Cathedral Melbourne)*

Lời Kinh Cầu...

*Môi em thắm nén hồng rực rỡ
Nụ cười duyên nở ngỡ cùng anh
Đêm Giáng Sinh hạnh phúc an lành
Bên hang đá nguyện xanh tình mãi*

*Tiếng chuông ngân từng hồi chậm rãi
Lòng mình hồi hải sợ đêm tan
Tay trong tay mơ màng ước hẹn
Đôi lòng giữ vẹn đến mùa sau...*

*Người ra đi ... trời tắt đèn sao
Người ở lại lòng đau trăm mối
Bằng giá bao trùm lên muôn lối
Nguyên Ngài soi bóng tối con qua*

*Đêm nay dâng trọn bài Thánh ca
Lời cầu kinh thiết tha xưng tội
Xin tha thứ con chiêm mắc lỗi
Bởi yêu người nữ dối lòng... Không!*

Kim Oanh

HẠNH PHÚC ĐƠN SƠ

Mượn tình bút mực trải hồn thơ
Chán cảnh bon chen lắm hững hờ
Những muốn xa rời nơi phố thị
Trở về nương náu chốn quê xưa

Trở về nương náu chốn quê xưa
Khóm trúc xanh tươi rợp bóng dừa
Muối dưa đậm bạc vui thanh tịnh
Tâm sẽ an nhiên chẳng bận bề

Tâm sẽ an nhiên chẳng bận bề
Nào con nào cháu những niềm vui
Vợ chồng mình sẽ như đôi bạn
Nương tựa cùng nhau lúc tuổi già

Nương tựa cùng nhau lúc tuổi già
Cuộc đời ngẫm được mấy mùa thương
Thời gian dù có phai xuân sắc
Cũng còn thoang thoảng chút dư hương

Cũng còn thoang thoảng chút dư hương
Mong sẽ chung đôi suốt đoạn đường
Sáng ngấm bình minh qua kẽ lá
Chiều nhìn nắng nhạt buổi tà dương

Chiều nhìn nắng nhạt buổi tà dương
Tiếng chim gọi bạn khuất trong vườn
Cùng nhau san sẻ niềm thư thái
Má tựa vai kề dưới ánh trăng

Má tựa vai kề dưới ánh trăng
Hạnh Phúc Đơn Sơ thấm nghĩa tình
Đầu dù có bạc lòng không bạc
Cùng ôn kỷ niệm thuở thanh xuân

Cùng ôn kỷ niệm thuở thanh xuân
Vụng dại ngây ngô tuổi học trò
Tình sao trong sáng hồn nhiên quá
Chớp mắt cuộc đời tựa giấc mơ

Chớp mắt cuộc đời tựa giấc mơ
Mới đó giờ đây tuổi đã già
Mong rằng mình vẫn như khi trẻ
Nồng nàn mộng tưởng duyên tơ

Nồng nàn mộng tưởng duyên tơ
Từ mấy mươi năm vẫn đợi chờ
Ngày ta bạc tóc lòng thanh thản
Mượn tình bút mực trải hồn thơ

Thanh Song Kim Phú

SẦU ĐÔNG

Anh hỡi Thu tàn tiết chớm Đông
Vùi trong nệm ấm lại đau lòng
Nhớ thời má tựa ngày sương giá
Thương thuở vai kề tối bão đông
Thất thèo duyên lành không lại có
Thẫn thờ mộng tưởng có hoàn không
Vô thường một thoáng mình ly biệt
Phận mỏng đời em cá ngược dòng

Thanh Song Kim Phú

BÓNG TÌNH NHÂN

Giữa trưa ta lại tìm nhau
bóng in trên gối nhuộm màu tình nhân
vòng tay nào níu lại gần
mùi hương quen thuộc ái ân mặn nồng
cuốn theo hơi thở giữa dòng
cầu ô nổi nhịp chung lòng duyên ta
nay em về với một nhà
mà anh cứ ngỡ như là trong mơ...

Lễ Tình Nhân 021420

YThy Võ Phú

HOA ĐÀO CUỐI ĐÔNG

*Hoa đào nở vội cuối đông
Em đem xuân tới xoay vòng đời tôi
Con tim chai đá lâu rồi
Cuốn theo ngày tháng nổi trôi phận người
Hôm nay tôi thấy hoa cười
Dù tim hóa đá đã tươi ít nhiều*

*Thế như trai trẻ được yêu
Tựa làn gió mát sáo diều vu vơ
Rằng đang ở tuổi xuân thì
Lặng im để ngắm khắc ghi vào hồn...*

Ythy

Chờ Quên Một Thuở...

Vàng nghiêng rơi nhánh chiều tà
Nâng tay đếm ngón tình xa ngút ngàn
Sợi tương tư phủ phím đàn
Sương phơi tím ngậm mưa tan lưng trời
Dòng sông trôi giữa dòng đời
Khảm khoang thuyền chắt chứa lời bướm ong
Nước thèn thẹn dẫu ăn năn
Chờ quên một thuở thương thâm người đứng.

Nhất- Phương

Nhan Sắc Một Cảnh Khô

*Cây chênh vênh nằm gọi gió
Sương đêm loang loáng vệ đường
Tàn canh gục đầu thổn thức
Lá xanh lạc loài. Nhớ thương.
Trộm nhìn cây hong tóc rối
Thân phơi tiếc nuôi dật dờ
Rong rêu phủ phàng nhan sắc
Giận hờn. Tim tím vẫn thơ.
Mây lùa hiu hiu góc phố
Bóng ngả dài thêm nỗi chờ
Trũng sâu giao mùa tắm tối*

*Mong manh chuỗi cười. Cảnh tro.
Nhựa hồng ném từng hạt lệ
Ngông nghênh dần bước phong trần
Dâng tay ôm chầm ký ức
Tơ lòng se mối. Ăn năn.
Ngẩn ngơ tâm hồn thi sĩ
Tìm quên. Lai láng biển sâu
Ru cây im lìm hóa kiếp
Hẹn người gặp ở đời sau.*

Nhất-Phương

THƯ XUÂN CHO MÂY THẒNG BẠN CŨ

Bay đã ở quê nhiều đến độ
Trắng già soi rách đáy sông ngang
Hạt mưa tróc vỏ cây đa cổ
Nắng sớm làm sương chết giữa đàng

Hồi đó bọn mình chơi dưới nắng
Ruộng vừa làm cỏ thoảng gậy gầy
Tuổi thơ lạc dấu chân, trời biển
Ký ức còn thơm một vốc đầy

Sau đó quê hương tràn binh lửa
Thằng ở bên này đứa bên kia
Sách đèn lúc ấy đều vô nghĩa
Có đứa lên lon, đứa phải lià

Nhưng rồi cũng trời yên biển lặng
Sơn hà một mối hết chia hai
Kẻ thắng kiêu binh đi ngẩng cổ
Người thua làm lũi bước không hài

Lúc ấy tao đi trời bão nổi
Nghĩ rằng biển cả chẳng phù suy
Truy cùng diệt tận cho bỏ ghét
Xét ra tao chẳng có lỗi gì

Đừng trách rằng không nói chia tay
Mạch rưng tai vách có ai hay
Đi là đánh cược đời tao đấy
Canh bạc này thua giỗ có ngày

Dù gì chuyện cũ đã qua đi
Kể lại cho vui với tụi mày
Chúng ta nay tóc đều đã bạc
Cái quý thời gian chỉ lất lây

Bay vẫn còn mang nỗi nhọc nhằn
Hay là vứt áo, nợ chưa xong?
Để ngày nắng lửa mưa dầu cũ
Chuyện lửa binh xưa khỏi bận lòng

Tao vẫn một đời không danh nghĩa
Nụ buồn vẫn trở đón xuân xa
Áo cơm còn nợ đời chưa trả
Tết ở quê dưng rất nhớ nhà

Bay vẫn quê xưa suốt một đời
Phổi đầy hơi hướm gió xuân vui
Tao đi mặt mũi va gheñh thác
Xuân vẽ đường nhân dấu tích thôi

Mai một tao về chơi một bữa
Những ngày có én, có hoa mai
Cỏ cây sẽ thở câu tình tự
Tao với tụi mày chuốc chén say.

Thủy Lâm Synh

Chưa Bao Giờ Thương Thế

Bàng Bá Lân 1942

Have Never Loved That Much

by Bàng Bá Lân

translated into English by Hương Cau Cao Tân

Đòi ta bao lần đại,
Chỉ vì nhiều tự-ái.
Đòi hỏi nơi người tình
Một lòng yêu bằng trinh.

Em yêu ta đã rõ,
Còn thử-thách hoài hoài.
Năm với năm là mười,
Vẫn chưa cho là đủ!

Hơn một chút là giận,
Chưa chi đã vội hờn.
Để làm em đau buồn,
Không tiếc lời cay đắng...

Em cắn răng chịu đựng
Phản-ứng thiệt dịu-dàng.
Được thế, ta lại càng
Làm em thêm đau khổ!

Em được gì kia chứ?
Mà phải chịu đau buồn.
Ta được gì kia chứ?
Mà làm em đau thương.

Đêm nay em chợt ghé,
Em mở lòng cho xem:
Ôi thương em, thương em!
Chưa bao giờ thương thế!

I have been foolish for so many times in my life
Because of my having too much of "I" and of my pride.
When I demand from my lover expectantly
A pure love without stains and of virginity.

It is definitely that you truly love me,
Why bother with the constant times of testing me.
It is like five and five will be ten in the adding up
But to you, that is still not clear and not enough!

You become angry because of little things easily,
You are sulking over nothing so quickly
Then you become hurt and are in sadness,
Uttering so many hurting words to vent the bitterness ...

You clench your teeth in your endurance bravely
Your reaction is so much heroic and is expressed so tenderly.
Following up my advantage to make worse the matter
I heartlessly want you to endure much and to suffer!

What can you gain except the nothingness?
When you have to be hurt and are in sadness.
What can I gain but the emptiness?
To make you feel hurt and be in sadness.

Tonight you suddenly come and drop by
And you open your heart to me so wide:
O How I love you, how I love you so much
I love as I have never loved that much!

Mái Nhà Tuổi Thơ

(số 3 Đặng Dung Thành Nội Huế)

Tôi ở đường Đặng Dung
mùa xuân thắm đóa hồng
tuổi xanh đời phơi phới
nuôi hoài bão trong lòng.

Tôi ở đường Đặng Dung
mùa hè hoa phượng thắm
em Bò Đè áo trắng
bước chân qua ngật ngưỡng.

Tôi ở đường Đặng Dung
mùa thu vàng lá cành
mưa bụi bay lấm tấm
cánh bướm lạc xa xăm.

Tôi ở đường Đặng Dung
mùa đông giá lạnh lùng
những đêm dài ngày ngắn
quán trọ đời dung thân.

Tôi ở đường Đặng Dung
giữa cổ đô văn vật
đoạn đời đáng nhớ nhất
kỷ niệm nói khôn cùng!

Hạ Thái Trần Quốc Phiệt
2009

ĐIỂM-TRANG

Cho tôi xin tấm gương!
Cho tôi xin chiếc lược!
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xí sao nhìn được?

Này, những sợi tơ vương
Đã một thời óng mượt:
Tay nào mà vuốt trượt?
Gió nào mà xuôi ngược?

Này, ống kính thiên-phương:
Màn ảnh của trần-dương,
Sáng ngời hai mặt nước
Phản-chiếu bóng thiên-đường!

Này, đôi môi duyên-ương
Ngọt lịm lời yêu-đương,
Thắm tươi màu mộng-ước,
Rực-rỡ sắc hoa hương!

Này, hàm răng kim-cương
Trắng bóng ánh tinh-khương:
Môi nào mà mộng ướt!
Má nào mà thương-thương!

Này, vàng trán thanh-lương!
Này, sống mũi chân-phương!
Này, làn da má mượt!
Này, vành môi khiêm-trương!

Tóc tôi dù ngã ngược
Không thấy ngôi ngay đường,
Mắt tôi dù khô-dướt
Chúng-kiến đời tang-thương...

Môi tôi... dù phai hương...
Má tôi... dù nhô xương...
Răng tôi... dù sứt xước...
Da tôi... dù tái sượng...

Xin cho tôi vững bước!
Xin cho tôi kiên-cường!
Cho tôi xin... chính-chước!
Cho tôi xin... hiền-lương!...

Cho môi đừng xác-xược!
Cho tay đừng nhiều-nhương!
Cho hồn đừng ô-trược!
Cho đời đừng tai-ương!

Xin cho óc ngay đường!
Xin cho lòng trong gương!
Xin cho đất thắm hương!
Xin cho trời ngát hương!

Cho tôi thân+trí lược!
Cho tôi thân+tâm gương!
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xa: - sao chịu được?

Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xí sao nhìn được?
Xuân về trên Quê Hương,
Xấu-xa sao chịu được?

THANH-THANH

Thơ Ông Thầy

Chiêng ở đâu rồi Trống ở đây
Từ phương xa lắm đến phương này
chẳng nghe chiêng trống gây huyền ảo
chỉ thấy ông thầy dưới gốc cây

Mấy hôm rày ẽm nghĩ anh hùng
lải nhải vu vơ những chuyện lòng
Em ơi đích thực vẫn thơ đó
là đoá hoa hồng anh biếu không

Anh tặng cho em một nụ cười
chẳng cần hé miệng hở làn môi
đăm chiêu đôi mắt ngồi suy nghĩ
nhạc của thơ ni chẳng có lời

Tiếng mõ đi cùng với tiếng chuông
lưng trời ngào ngạt tỏa hương thơm
trời đêm sáng rực ngôi sao sáng
rải ánh an bình tứ đại dương

Nam Mô ông Phật ở trong tôi
Cùng ông Thiên Chúa ở trên trời
Hôm nay mọi sự bình yên lắm
vì cả nhân gian đã mỉm cười!

NGUYỄN BÁ TRẠC

The Monk's Poetry

*Where is the gong? The drum is here!
From some very far region to this sphere,
Unheard is gong & drum's donnybrook whoopee,
Only a monk is seen at the foot of the tree.*

*These few days she's thought me to be cracked
Jawing aimlessly under certain inner impact.
Oh, no! my dear, that very rhyme of glee
Is a rose I've adoringly offered you for free.*

*I heartily bestow on you a very fond smile
Without an opened-mouth or moved-lips' style.
Eyes closed, I sit musing for imagination to grow;
Thus there are no lyrics in this musical solo.*

*The moktak sounds accompany the bell sounds;
Perfumes pervade the firmament without bounds;
The bright star shining lustrously the night sky
Disperses peaceful light all over far and high.*

*Namo the benevolent Buddha within my heart,
And the God reigning in paradise smart;
Today everything on earth seems so mild,
Because the whole world has just smiled.*

Translation by **Thanh-Thanh**

Mai Hồng

Mai hồng thắm nở một chiều sương
Tuyết giá nhưng lòng vẫn ngát Hương
Thanh khiết, nhẹ nhàng, vui tạp niệm
Dịu dàng, rực rỡ, đẹp vẫn chương
Mảnh mai đâu ngại trời băng giá
Kiêu diễm nào thua đóa hải đường
Hẹn chúa Xuân về mang nắng ấm
Cùng muôn hoa thắm Lối Yêu Thương...

Vương Thanh

Hoa Mai Trong Tuyết

*Thả dòng thơ mộng ảo huyền
Trên đôi cánh gió về miền phù vân
Không còn thơ vọng tiền nhân
Biển xanh qua độ vài lần cũng thôi
Nhắc chi thế sự suy đồi
Ngàn lời chua xót cũng rồi hư không.
Gió xa đưa tiếng chuông ngân
Cho ta xin một chữ Tâm nhẹ nhàng.
Trong dòng tâm thức mênh mang
Mai hoa thắm nở giữa làn tuyết bay...
Hương thơ dịu ngát lòng ai
Hương hoa vời vợi... ngát ngây tâm hồn...*

Vương Thanh

SINH NHẬT THÁNG GIÊNG

Tháng giêng này sinh nhật em.
Không một chút quà của anh trao tặng.
Không lời chia mừng, chỉ có nỗi cô đơn
Của riêng em.
Gió rít ngoài kia từng cơn,
Như để vỗ về niềm tủi cực
Của những tháng ngày em sống ly hương.
Bên nó bên ni một lòng biển rộng,
Biển vẫn đêm đêm vỗ từng ngọn sóng
Ru cuộc tình buồn mơn mõi xa khơi.
Em vẫn nhớ. Em vẫn nhớ khôn nguôi,
Mái nhà xưa đông đủ tiếng vui cười,
Có dáng Mẹ ngồi
cùng đàn em nhỏ thơ ngây.
Em vẫn nhớ. Như hãy còn đâu đây,
Tay cầm tay muốn nói một điều gì,
Rưng rưng khóe mắt tuôn đôi dòng lệ,
Ngập ngừng áo đỏ tiễn người ra đi.

Tháng giêng này sinh nhật em.
Ở bên này khung cửa kính
Nhìn về phía chân trời xa...
Xa xa... Có phải là Quê Nhà?
Nền trời màu xám ủ tâm hồn em màu xám
Tình yêu đầu đời
đã như đám mây bay qua.
Em chỉ nghe ơ hờ tiếng gió
Làm gãy những cành khô,
Thoát tiếng kêu đau thương.

Bây giờ vào đông rồi đó anh.
Những điều em vẫn đợi mong,
Nhưng không thấy tới.

Mong một ngày tuyết rơi
Trên mắt trên má trên môi,
Như những lời thì thầm của anh nhắn gửi
Nhắc nhở cho em biết rằng,
Bên nó bên ni giữa hai bờ cách ngăn
Vẫn còn có những trái tim
nồng nàn yêu dấu.
(Dù chỉ nghĩ tới nhau thôi,
Cũng là một niềm hạnh phúc, phải không?)
Hạnh phúc ở trong tầm tay với
Nếu em bằng lòng
với những bất hạnh của mình,
Như anh đã nói.

Phố núi lạnh căm anh có bao giờ nhớ tới?
Những kỷ niệm ngọt ngào,
Những ngày ấu thơ qua.
Những tháng năm xưa em còn ở Quê Nhà,
Đi trên con đường lá xanh
ngợp đầy mộng ước.
Tay đan trong tay
mà không hay biết trước,
Mai về sau mỗi lúc một chia xa.
Những tờ thư không nói được hết
Trái tim mình nát tan rời rã.
Ôi tháng giêng này sinh nhật em!
Không ai chia mừng, không ai nhắn gửi.
Chỉ có nỗi cô đơn réo gọi.
Có phải,
Cũng là niềm hạnh phúc của riêng em?

Nguyễn Mây Thu (France)

Xuân Lạc Lõng

Nhìn Mai tự hồi đẹp không nà
Nắng rực ùa tràn chiếu đón ta
Ríu rít đàn chim bay lượn tổ
Tung tăng cậu bé giỡn quanh bà
Trầm tư dạ nẫu thương quê mẹ
Khắc khoải lòng đau nhớ cảnh nhà
Viễn xứ bao Xuân hồn lạc lõng
Thêm buồn héo hắt chẳng rời tha

Minh Thuý Thành Nội

Buồn Chi

*Buồn chi mây xám giăng đen
Bụi tung mờ mịt mưa xen lá cành
Hoa Hồng vươn búp mộng lành
Vàng Mai rũ héo mong manh nụ tình*

*Buồn chi hoa Giấy ngã mình
Gió đưa mưa dập rung rinh cánh rời
Lạc tàn ánh mắt xa vời
Nhớ về cố quận một thời xa xưa*

*Buồn chi kể mấy cho vừa
Chiều qua Gia Hội hạt mưa phủ loà
Bên ai ánh mắt hiền hoà
Nắm tay chung bước
nhặt nhòa đường trơn*

*Buồn chi mấy chục năm hơn
Mô còn gặp lại buốt cơn mưa chiều
Chừ đây mưa đổ thật nhiều
Mưa thêm nhưng nhớ bao điều lan man*

*Buồn chi tê tái tâm can
Quê hương bỏ lại dở dang mộng lòng
Hôm xưa hứng giọt mưa trong
Hôm nay buốt giá mấy dòng lệ tuôn*

Minh Thuý Thành Nội

Tháng 12/3/2022

XUÂN TƯƠI

Thể Thuận Nghịch Độc

Độc Thuận

Đời thắm đẹp xinh lá trĩu cành
Én chào ngợ ngẩn bóng mây xanh
Voi sấu lữ khách hồn yên tịnh
Đắm nguyệt hoa Quỳnh đóa diễm thanh
Chơi sáo tiếng trầm say bạch nhận
Dạo Xuân ngày lặng tiếc hoàng oanh
Tươi cười trúc lả lơì hò hẹn
Trời có mây và em có anh!

Độc Nghịch

*Anh có em và mây có trời!
Hẹn hò lơì lả trúc cười tươi
Oanh hoàng tiếc lặng ngày Xuân dạo
Nhận bạch say trầm tiếng sáo chơi
Thanh diễm đóa Quỳnh hoa nguyệt đắm
Tịnh yên hồn khách lữ sấu voi
Xanh mây bóng ngẩn ngợ chào én
Cành trĩu lá xinh đẹp thắm đời.*

Thy Lệ Trang

VỀ ÔM CHÚT NẮNG VÙNG ĐÔNG BẮC

Mấy bữa lạnh nhiều nên khó ngủ
Nằm thao thức nhớ đường hoa thơ
Nhớ bông hồng thắm bên bờ dậu
Nhớ bước chân đưa xuân cuối mùa

Về ôm chút nắng vùng Đông Bắc
Để sưởi hồn thơ lúc gió bay
Mỗi sáng bước nhanh nhìn lá rụng
Nghe như nhè nhẹ chút hương say

Từng bước lẻ loi từng bước cùng
Nhìn vàng lá rụng nhớ và mong
Bên đường cỏ úa buồn hiu hắt
Thêm nhớ xứ mưa nhớ chập chùng

Chiều xuống ngày đông lên nỗi buồn
Đường về còn lại tấm lòng son
Dặm xa tình đến như gang tấc
Đi ở trăm năm mãi vẹn tròn

Đã hẹn chung lòng thơ có hoa
Cũng là giấc mộng tình bao la
Người tình thơ mãi yêu thơ mãi
Cuối buổi Thu Đông cuối buổi xa

Tình có xa nhưng nghĩa ý gần
Chưa đi đã hết tuổi phù vân
Viết câu thơ đẹp ngàn trang mới
Không võ vàng nào lạnh bước chân.

Hoa Văn - 12/19/2022

CHÚC MỪNG 2023 ÂN NẶNG NGHĨA ĐẦY

(Kính chúc quý hữu cùng bửu quyến
Năm Mới Tình Yêu Thương và HạnhPhúc)

Mừng năm mới tạ ơn Trời
Cho tình thêm tuổi thơ đời thêm hương
Chào nhau từ khúc đoạn trường
Xuân về nhẹ bước trên đường trăm hoa

Chào Xuân giữa cõi ta bà
Đời yêu tiếng hát lời ca ngọt ngào
Chào nhau không kể thấp cao
Xuân sang chung đón xuân vào câu thơ

Chào Xuân mới đợi ước mơ
Gió đưa gió đẩy đôi bờ nắng trong
Chào nhau lòng vẫn như lòng
Tình thơ con chữ chập chùng trăm năm

Chào Xuân đến ngọt tay cầm
Bút thơ bút pháp tròn âm vẹn lời
Sẽ chia tâm ý vàng phôi
Gió lên đình gió hương đời áo bay

Chào Xuân ân nặng nghĩa đầy
Mai sau còn thảng năm say vô ngần
Ngọt bùi đi ở dấu chân
Thảng năm còn tiếng thơ thần cõi hoa

Chào Xuân trắng xé trắng tà
Cuối đường tình vẫn thiết tha thơ hồng
Qua dòng quên tuổi sau lưng
Mừng xuân đón nắng tay dâng áo tình.

Hoa Văn 12/31/2022

Ban Điều Hành COTHOM FOUNDATION chân thành cảm ơn các thi hữu đã hưởng ứng đóng góp thơ mỗi 2 tháng cho Tập thơ Văn học Cỏ Thơm online được đa dạng, nhiều sắc màu, nhất là thể hiện tinh thần tự do sáng tác của người Việt hải ngoại.

Mời quý vị thưởng thức một ca khúc nhẹ nhàng dễ thương: “Xuân và Tình Yêu”
Sáng tác: **Nguyễn Tuấn** (Harrisburg, PA) ; Tiếng hát: **Tâm Hảo** ; Hòa âm: **Quốc Dũng**
<https://www.youtube.com/watch?v=GLBnxaKelCc>